

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՌՆԵՒԱՅ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԶՄԻՌՆԵՒԱՅ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԿՈՖԵՏՐՈՒԱՐԻ 1862

ԹԻՒ 669

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԶՄԻՌՆԵՒԱՅ 10 ՓԵՏՐՈՒԱՐԻ

Լուսավորչի ընդհանուր խաղաղութիւնը օրըստ օրէ ևս առաւել հաստատուելու վրայ է քան զի կը տեսնենք որ Վաղղիոյ կայսերական կառավարութիւնը սկսաւ խնայութեան միջոցները ձեռք առնուլ իւր զինուորական կացութեանը նկատմամբ: Վաղղիոյ զօրքանակը 400 կամ 415 հազար հոգիէն աւելի պիտի չըլլայ և պատերազմական նաւուց շինութիւնը մեծապէս նուազեցաւ: Նախկին կայսեր այս խաղաղասիրական որոշումները սիրով ընդունուեցան Սեփիւս Բրիտանիոյ ժողովրդէն: Երբեք կառավարութիւնը ստիպեալ էր Վաղղիոյ ըրած առջի զինուորական պատրաստութիւնները տեսնելով, ինքն ևս մեծ գումար դրամոց նուիրել պատերազմական պատրաստութեանը: այնինչ այժմ նոյն դրամը ուրիշ ազգութեան և շատ արդիւնաւոր բաներու համար կրնայ գործածել:

Սեփիւս Բրիտանիոյ և Վաղղիոյ կառավարութեան մէջ եղած բարեկամական յարաբերութիւնները շատ բարձր ու հաստատուն վիճակի մէջ կը գտնուին և այս երկու մեծ տէրութիւնները բարեբաղդաբար համաձայն են Լուսավորչի գլխաւոր խնդրոց վրայ: Եւստի այս բանը անշուշտ մեծ երաշխաւորուն մըն է ընդհանուր խաղաղութեան հաստատուն մնալուն:

Լուսորիոյ կայսրը, որ քանի մը ժամանակէ հետէ կաշխատի իւր պատերազմական նաւերը շատցնել, մօտեւ ծովային զօրութեանց յատուկ պաշտօնատուն մը հաստատեց որ առաջուց զկար: Եւստի պաշտօնատան վերատեսչութիւնը մօտիկ վիքէնպուրի սեպուհին յանձնուեցաւ, որ վաճառականութեան պաշտօնեայ է:

Կըրուցուի թէ Լուսորիոյ մեծ տէրութեանց հաւանութեամբ և Վեքսթրի ժողովրդոց ա-

զատ կամեցողութեւն համեմատ, յիշեալ երկրին գահակալութիւնը Ֆերտինանտոս Վաքսթրիա նոս արշիդքսին պիտի յանձնուի, որ Լուսորիոյ կայսեր եղբայրն է:

Վիտել արժան է, որ Վեքսթրի երկրը լծէ իրկայի հիւսիսային մասին մէջ կը գտնուի: Ժողովուրդը ու թ միլիոն հոգիէ բաղկացեալ է ու հասարակապետական վարչութեամբ կը կառավարուի: Վաղղիոյ անպակաս խաղաղութեանց և զանազան անկարգութեանց պատճառաւ, ժողովուրդեան մեծ մասը կը փախաւ ալժիր, որ միապետական ազատ կառավարութիւն մի հաստատուի և թագաւորական աթոռ վերջիշեալ արշիդքսին յանձնուի:

Եթէ այս բանը ի գործ դրուելու ըլլայ, այսինքն Վեքսթրի թագաւորական գահը Լուսորիոյ կայսերական գերագոյնին մէջ անգամայն յանձնուելու ըլլայ, յայտնաւորելով Վաղղիոյ պիտի առաջարկեն, կըսուի, Լուսորիոյ կայսեր, որ Վեքսթրի նահանգը Իտալիոյ թագաւորութեանը թողու, անոր փոխարէն ուրիշ գոհացուցիչ հատուցում ընդունելով:

Եւրոպական կը յուսուցուի թէ այս բանահաստատութիւնները ըստ ժամանակին, յաջողութեամբ պիտի պատկուին, թէպէտ և Վեքսթրի օրագրութիւնները բոց ու կրակ կարծակին այս պիտի առաջարկուի մըն գէտ: Դոր նախատական կը համարին Լուսորիոյ տէրութեանը համար:

Եւրոպական կը յուսուցուի թէ այս բանահաստատութիւնները ըստ ժամանակին, յաջողութեամբ պիտի պատկուին, թէպէտ և Վեքսթրի օրագրութիւնները բոց ու կրակ կարծակին այս պիտի առաջարկուի մըն գէտ: Դոր նախատական կը համարին Լուսորիոյ տէրութեանը համար:

Իրիտանիոյ մարդկան կրօնական պարտուց մինն ևս այս է, որ միշտ ճշմարտութիւն սիրեն, միշտ ճշմարտութիւն քարոզեն, և միշտ ճշմարտութեան խօսին իւրեանց ընկերակցաց հետ, չնայելով ամենեւին թէ նոքա յայն խօսքերից խոցուելու են կամ թէ վիրաւորուելու:

Եւստի կանոնս ամենայն մասամբ հաւանելի է արդեօք ամենեցուն, թէ ոչ, չգիտեմք: Եւստի ի միտ բերելով զՏոբթորի միւս վճիռն ևս (կամ լաւ ևս ասե՛լ պատուէրը), Եւստի հակառակորդները զարկի իւրեանց յատուկ զենքով, ապա կը պայտանքեն նոքա, անպատշաճ չեմք համարում առայժմ այս կանոնի հետեւելով: անաշտատես աչքը զննել զվիշեալ հեղինակի այն ամենայն զրուածքը՝ որք միշտ ցայտնաբերուի իր ճշմարտութեամբ հրատարակուած են, և որք յայտն հետէ ունին հրատարակուի:

Սեր Օհնուրեանց բուն և ներքին նպատակն չպիտի լինի հակառակադրութիւն կամ պարսաւաբանութիւն և նախապէս ընդգծուի մեր սիրեցեալ ընկերակցի, վառիկ այսպիսի անգոսնելի դիտարկութեան տէր մարդն՝ դատաւարութիւն է միշտ, և արժանի այն Լուսորիոյ յաջողութեան յանձնարարութեան ընդհանրութեանը: Եւստի թէ զմիման խաժառնգէ և ուրիշէ (թշնամութեամբ, հակառակութեամբ, միմանց ձայն տալով, ընդ միմանս նախանձելով, և այլն) զգոյշ լինուի՝ դուրսէ ի միմանց ստատիկէն, այլ՝ պիտի լինի միայն յերան հանել և ազգայնութեամբ կամ վաւերական վկայութեամբ հաստատել այն զրուածոց միջում գտնուած ժամանակագրական և պատմական սխալները:

Կը յուսուցուի թէ ընդհանուր խաղաղութիւնը անմիա պիտի մնայ Լուսորիոյ մէջ: Թագուհին իւր գահախօսութեանը մէջ կը յիշէ Վեքսթրի Վիտել արժանագաց հետ պատահած վէճը և անոր գոհացուցիչ վախճանը, նմանապէս զգալնաբարութիւնը երեք տէրութեանց (Վեքսթրի, Վաղղիոյ և Վալիոյ) Վեքսթրի մէջ, վերջապէս Վորին Վեքսթրիութիւնը տեղեկութիւն կուտայ Չինաստանի մէջ եղած արշաւանքին և Վարդի գործոց վրայ: Եւստի Վեքսթրի կառավարութիւնը հոռի հետ ունեցած բանախօսութեան թղթերը ծերակուսին և պատգամաւորաց ժողովին առջեւ դրաւ: Եւստի պաշտօնական գրութիւններէն յայտնի կը տեսնուի թէ Վաղղիոյ գահին զաւակն ամեն ջանք ի գործ դրած է համազօրութեամբ զօրքաւոր պատկը և հոռի կառավարութիւնը որ բարեկամական կերպիւ հաշտուին Իտալիոյ միացեալ թագաւորութեանը հետ և գաղափարութիւն մի հաստատեն մէջերէն: Եւստի որքազան պատկը միշտ կը պատասխանէ եղբւր ըսելով, «Ապաքեն և տեսնենք զէպքերը»: որով կուզէ կերպիւ մը իմացնել թէ ժամանակը պիտի փոխուի և սուրբ գահը իւր կորուստ չերկրները ձեռք պիտի ձգէ: Եւստի Վեքսթրի կարտիւնը՝ աւելի բացայայտ խօսելով, հետեւեալ կերպիւ պատասխանեց Վաղղիոյ կառավարութեանը:

«Եւստի իրաւաստութիւն կամ բարեկամական պայմանագրութիւն անկարելի է սրբազան գահին և զինքը կողոպտող մէջ: Եւստի ոչ որքազան քահանայապետ և ոչ սուրբ ժողով իշխանութիւն չունի եկեղեցոյն վերաբերեալ փոքրագոյն մասը անգամ ուրիշին տալու»: Եւստի խօսքերէն և ասոր նման ուրիշ ասացոյցներէն կը տեսնուի թէ Վաղղիոյ խաղաղասիրական ջանքը անօգուտ եղած են, թէ հոռի

անհաղաղ կամ օտար նշանակութեամբ ի գործ ածուած բառքը, ընդգծուի ուղիղ Հայաստանութեան կամ ընդգծուի լեզուիս յատկութեան եղած խորթութիւնը, և զանազան առարկայից կամ իրաց վերայ հրատարակուած անուղիղ կամ մեղմելի կարծիքները:

Չկարծեմք թէ մեծաբոց Տոբթորին անհաճոյ երեւի կամ բողոքովին աւելորդ և անօգուտ համարուի մեր այսօրինակ քննադատական երկասիրութիւն, որովհետեւ քրիստոնէի կամ (ինչպէս ինքն է գրում) հասկացող քրիստոնէի՝ անհրաժեշտ պարտականութիւն է՝ ոչ միայն իօթել ընկեր ճշմարտութիւնը, այլև զնոյնը լսել յոյժէն:

Եւստի Վաղղիոյ Տոբթորին իւր վարչապետական Արօն մակաղբեալ գրքի մէջ (որ տպուած է ի Սոսիւս ի 1853 թուականին Վերսալի) 19րորդ էջումը գրում է, «Եւստի մեղքը և կատարեալ վարդապետութիւնը պարզեւէ մեղ Եւստիոս Երկրակալանի կամ Եւստիոսի մէջ, այսինքն՝ այն բարի Եւստիոսի քովը որ Եւստիոս 1850 տարի յառաջ Վերսալի բերանով յայտնելէ մարդկային ազդին»:

Եւստի մէջ տեսնուած երեք մեղ մի ժամանակ կը զարկան անուղղութիւն, որ թէպէտ Եւստիոսի միման իմացնել է Հաստատութիւնը ուրիշ զմեր ասածը: Ստույգ է, թէ Փրկիչն մեր Վերսալի միջոց զիւր յերկրի վերայ էր՝ զիւր նոր օրինադրութիւնը կամ վարդապետութիւնը հրատարակում էր՝ ոչ զրուի, այլ միայն ինքնասաց քարոզութեամբ, անձամբ աւետարանելով զիւրիւրի և քաղաքներէ մէջ: Եւստի երբ

ԶՄԻՌՆԵՒԱՅ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԿՈՖԵՏՐՈՒԱՐԻ

ՕՆՆՈՒԹԻՒՆՔ

Հրատարակուի Գրական Սեփիւսի Լուսավորչի

Եւստի Վեքսթրի ժողովրդոց ա-

Սեփիւս Բրիտանիոյ Վաղղիոյ խաղաղութիւնը օրըստ օրէ ևս առաւել հաստատուելու վրայ է քան զի կը տեսնենք որ Վաղղիոյ կայսերական կառավարութիւնը սկսաւ խնայութեան միջոցները ձեռք առնուլ իւր զինուորական կացութեանը նկատմամբ: Վաղղիոյ զօրքանակը 400 կամ 415 հազար հոգիէն աւելի պիտի չըլլայ և պատերազմական նաւուց շինութիւնը մեծապէս նուազեցաւ: Նախկին կայսեր այս խաղաղասիրական որոշումները սիրով ընդունուեցան Սեփիւս Բրիտանիոյ ժողովրդէն: Երբեք կառավարութիւնը ստիպեալ էր Վաղղիոյ ըրած առջի զինուորական պատրաստութիւնները տեսնելով, ինքն ևս մեծ գումար դրամոց նուիրել պատերազմական պատրաստութեանը: այնինչ այժմ նոյն դրամը ուրիշ ազգութեան և շատ արդիւնաւոր բաներու համար կրնայ գործածել:

(1) Յաճախ չկրկնելոյ համար ի ձանձրոյք ընթերցողաց զհեղինակիս անունը եւ տոհմանունը, բաւական եմք համարում այսուհետեւ սոյն քննադատական յօդուածոյս մէջ յիշատակել զնա միակ ուսումնական տիտղոսովս Տոբթոր որ աւելի ճիշդ նշանակութիւն ունի այժմ եւրոպական լեզուաց մէջ, քան թէ մեր լեզուումը բառս վարդապետ:

կառավարութիւնը յամառեալ կըմնայ և չունի շատ կըքաշէ, որ ըստ երևանաց, պիտի կոտորի այսինքն Վաղարշի չորսունով մշտնջենաւոր կերպիւ իւր զօրքը Հոռոմի մէջ թողուլ, վերջապէս պիտի հանէ զանոնք անկէց, և յայնժամ սրբազան գահին ձեռքը դնուած այժմեան նահանգներն ևս, միւս նահանգաց պէս անձնատուր պիտի ըլլան իտալիոյ թագաւորին, և գործը պիտի լըննայ: Կուգեմք ասել թէ բոլոր իտալիոյ աշխարհական իշխանութիւնը Վաղարշի միջոցով իշխանութիւնը միշտ սրբազան Պապին ձեռքը պիտի մնայ, որ յետ այնորիկ միայն տեսնեն պիտի ծառայէ, անհնար ըլլալով ըստ Աւետարանին, երկուց տէրանց ծառայել:

ՄԱՐԿԱԿԱՆ ՄԱՐԿԱԿԱՆ

Հիմնաւոր փոփոխութիւն մի տեղի ունեցաւ այս հաշակաւոր միաբանութեան մէջ, որ պատկանէ կոնգրատու երկու զատ միաբանութեանց բաժնուեցաւ: Երբեք Սրբազան թիւնը յիշեալ կոնգրատու, որ Յունուարի առջի Կաթողիկոսի աթոռի օրն, Սրբազան առաքելութեան պաշտօնը մէկ միաբանութեան կը յանձնէ և արեւելեան առաքելութեան պաշտօնը միւս միաբանութեան:

Վահանայապետական այս կոնգրատու մէջ զրուած է թէ Հոռոմի եկեղեցին կը ձանձախէ և կը զոհուի ամեն ծէսերը որոնք օրինաւորապէս սահմանեալ են եպիսկոպոսներէն, և ի մէջ այլոց, արեւելեան ծէսը ամեն ժամանակ ոչ միայն վաւերացաւ, այլև քանի մի երկիրներու համար Հոռոմի քահանայապետներէն հրամայուեցաւ որ ի գործ դրուի:

Այս կոնգրատու նպատակը ուրիշ բան չէ բայց միայն աշխատել միաւորելու զՅայնքը և արեւելեան միւս ժողովուրդները Հոռոմի Ատաւան կան եկեղեցւոյն հետ:

Հաւատոյ տարածման արեւելեան նոր միաբանութեան անգամները, որոնք կորցինաւ են, արդէն կարգուեցան. նմանապէս անոնց խորհրդակցութիւններն ևս սահմանուեցան ըստ անորեւնութեան սրբազան Պապին:

Հոռոմէն Սրբազան Պապին հրամայեց զամենամատ Սայիս ամսոյն մէջ ընդհանուր ժողով մի պիտի գումարուի ի հոռոմ, ուր հրապարակ են բոլոր

հոռոմէական եպիսկոպոսները: Թէպէտեւ այս ժողովոյն նպատակը, ըստ արտաքին երևանաց, ի թիւս Սրբոց դասակարգութիւնն է Յիսուսեան կրօնաւորաց ոմանց, որոնք Չինաստանի մէջ նահատակուեցան իրենց կրօնական քարոզութեանը համար, սակայն այս նպատակը պատճառաւ մի է և սրբազան գահին գիտատուութիւնը: պատկերուն աշխարհական իշխանութեան խնդիրը որոշել տալէ յիշեալ ընդհանուր ժողովոյն մէջ: Եւ որովհետեւ տարախոյ չկայ թէ այս ժողովը պիտի հաստատէ սրբազան գահին սովորական պատասխանը՝ *Non possumus*, և հաստատուն պիտի պահէ աշխարհական իշխանութեան սկզբունքը, վստահութիւնը հանրապէս կը յուսացուի թէ Վաղարշի կայսերական կառավարութիւնը Սայիս ամսոյն մէջ կամայ ահամայ պիտի ստիպուի իւր զօրքը Հոռոմէն քաշել, համապատասխան թէ անկախութիւն պատկերուն կարծեցեալ իրաւունքը միաբանել իտալիոյ անկախութեան պահանջները հետ: Ինչպէս ասեալ Պապին օրագրութեան հետ Սայիս տոնի Սայիս օրագրութեան և կը յուսայ ինչ օրինակով պատճառներ յառաջ բերելով կը հաստատուի թէ Հոռոմի խնդրոյն լուծումը պիտի չուշանայ:

ՄԱՐԿԱԿԱՆ ՄԱՐԿԱԿԱՆ

Պարթե երկու տարի կայ որ Հոռոմէյ բըժիշկը ընկալու, միջոցաւ թեմաթ Բէքիի հըռոմէական քարոզչաց, հրամանագիր մի Չինաց կայսրէն, որ հաճութիւն կուտայ յիշեալ փառաւոր(1) գեղարեւոյ Չինաստանի ամեն կողմը մտնելուն: Աւտի այսօրուան օրս նոյն գեղարեւոյ կը գտնուի ի թիւս Բէքիի և Չինաստանի ամեն մեծ քաղաքացի մէջ հանդերձ Չինաց ընդունու գըռուած տետրակներով, որոնք հարկուոր բացաւ տրութիւնները կուտան վստահ գործածութեան յիշեալ գեղարեւոյ:

Վաղարշի գիտութիւնը շատ խղճով կացութեան մը մէջ կը գտնուի ի թիւս Չինաստանի և այս պատճառաւ Հոռոմէի գեղարեւոյ օր ըստ օրէ մեծ յարգ և համարում կը տեսնեն այն տեղ, ինչպէս հաշակաւոր եղած են աշխարհիս ամեն կողմը: Իմերկայի հիւսիսային և հարաւային մասին մէջ այս գեղարեւոյ գերագոյն համարուած են ուրիշ ամեն մասնաւոր կամ գաղտնի գեղարեւոյ, և Վաղարշի թիւս անունը լրագրութեան խմբագիրը

(1) Կայսերական նրամանագրին մէջ այս ածականը տրուած է Չոյսուէյի դեղերուն:

հետեւեալ յօդուածը կը հրատարակէ:

«Փրկաւոր յեղափոխութիւն մի ի գործ կը դրուի այժմ: Վանդի յորմէ հետեւ Հոռոմէյի հաշակաւոր գեղարեւոյ և սպեղանին կը մտնեն այս երկրին մէջ, նոր ու պայծառ օր մը սկսու փայլել մեղի համար: Անոնց սկսանք հասկանալ թէ մարդոյն ներքին մեծ գործարանաց անկանոն գործողութիւնը կընայ կարգադրուիլ և առողջութիւնը վերահաստատուիլ առանց գիւմելոյ յօգնութիւն հանրային թունոց, ինչպէս է, օրինակի համար, սնդիկը, որ երկար գործածելով կը չորցնէ զուրկը: . . . : Հոռոմէյի գեղարեւոյ որ միմիայն բուսական նիւթերէ բաղկացեալ են, բուսական են բժշկելու ընդդիմաց (գարա ճիւղեր) խօթութիւնը և ներքին ուրիշ մասանց հիւսնգութիւնները և անմարտողութեան յառաջ եկած ամեն անտեղծ: Այլև փորձել խմացանք որ Հոռոմէյի սպեղանին կատարելապէս կը բժշկէ ուրեքէ, քաղցրեղէն (չիւրիւնէն) և պղարներէ յառաջ եկած խոցերը և կը գոյց զանոնք բոլորովին անյայտ ընկելով անոնց տեղը:

«Վաղարշի, աղքատիկ և գեղարեւոյ վերաբերեալ ուրիշ փաստակար նիւթոց գործածութիւնը վերջանալու վրայ է, և շատ հաւանական է որ շուտով պիտի տեսնենք այն օրը, յորում Հոռոմէյի գորաւոր գեղարեւոյ և սպեղանին ամեն աղքատ գեղարեւոյ մի միայն գեղարեւոյ պիտի ըլլան:

Աղբսանդրային Յունուար 26 ամսաթուով կը գրեն:

Վարձարպատիկ Սայիս փառաւոր Վահարէ կը գտնուի, և սակաւ ինչ տկար ըլլալուն շատ քիչ հոգի կընդունի ի տեսութիւն: Այսու ամենայնպէս անցեալ օր Սայիս ընդհանուր հիւստիստը ունիւրութիւն մի ունեցաւ ի Սայիս Վարձարութեան և կըսուի թէ Վաղարշի իշխանին ըլլալու ընդունելութեանը վրայօր խօսելու համար էր: Վանդի յիշեալ իշխանը, այսինքն Սայիս թագաւորին թագաւորութեան մեծ օրէին փետրուարի 8ին կամ 10ին կըսուի:

Սայիս շաբաթ իտալացի մի սպանուած ըլլալով իւր երկու հայրենակիցներէն, ոստիկանութիւնը յաջողեցաւ ձեռք ձգելու ոչ միայն զիշեալ մարդասպանները, այլև անոնց ընկերաց գունդը, որոնք ժամանակէ մը ի վեր քաղաքիս անգործութիւնը կը խոսովին: Սայիս գահութիւն լրտուծոյ, այս շաբաթօրէնները ձեռք

սկսաւ աւետարանել: Տեղեւորն ասում է. թէ 1850 տարի յառաջ: Եթէ այդպէս, ուրեմն առանց երկբայութեան պիտոյ է ասել (թէ և . . . բան) թէ Վրիստոս զիւր քարոզութիւնը սկսած է՝ ոչ ի չափահաս այլ ի տղայական հասակին, այսինքն երեք տարեկան եղած ժամանակով: Վանդի ի 1853էն (որ Վարձարպատիկ զըքի սպաղութեան տարին է) եթէ ի բաց հանուի 1850, մնայ 3: Բայց հակառակ այսմ՝ յայտնի է ի Ս. Աւետարանաց և ի Ս. Հարց գրութեանց, որ Վրիստոս ոչ թէ յառաջ քան զՄիքայիլութիւնն սկսաւ քարոզել, այլ յետ Միքայիլութեան և քառասորեայ ծովապահութեան: Եւ որովհետեւ Միքայիլը նա երեսնամեայ, յայտնաւ երեւում յայտնաւ, որ Յիսուսի Վրիստոսի Տեառն մերոյ կենսաբեր՝ վարդապետութիւնը սկսուած են նորա բերանով քարոզել: Եւ թէ 1850 այլ 1820 տարեով յառաջ քան զՏեղեւորի նախայիշատակեալ գրութեան հրատարակումը:

Բ.

Վարդապետարանի Յիւրոգէ շուրջ ասում է Տեղեւորն. «Հաւանական է երևում մարի համար, որ Աստուած ոչ թէ միայն այս փոքր երկրիս վերայ աղանիւ էակներ բնակիչ է գրել, այլ թէ այն անչափ փելի տիեզերքի մէջ ուրիշ աստեղներ ևս բնական արարածների բնակարան են»:

Բանական արարած կոչին մարդիկ: Ուրեմն ըստ կարծեաց Տեղեւորին՝ աստղերի մէջ ևս մարդիկ են բնակում, ինչպէս այս երկրիս մէջ: Սակայն այդպիսի վարդապետութիւն երբեք չէ ընդունած Առաքելական Ս. եկեղեցին Հայաստանաց: Այդ վար-

դապետութիւնը օտար է զխոյնին ոչ միայն Հայաստանեայց՝ այլև այլոց Արեւելեան և Արեւմտեան եկեղեցեաց վարդապետութեան: Օտար է, ասում եմ, զխոյնին, օտար՝ և միանգամայն մերժելի: Վանդի ոչ Վրիստոսաւորն ոչ զրոյց հիմն ունի, և ոչ ի գրութեան Ս. Հարց և վարդապետաց, այլ լոկ կարծիք է . . . կարծիք Պիլատոսի, Անաթոլոսի, Վիստոսի, Վիստոսի, Վիստոսի, և այլ քանի մի մտաւորական փիլիսոփայից՝ և նոյն հետեւող աղանդաւորաց, զորս յետագայ ողջամիտ փիլիսոփայք խնամով իմն քննելով և զանազանութիւնը քաջ ճանաչելով՝ հերքած են իրաւամբ, և մեք ևս պարտիք հերքել ասանց այլևայլութեան: Վանդի յայտնաւորն է մտաւոր կարծեաց այլ ևս շատ մտաւորութիւնը կարեն ծնանիլ, այնպիսի մտաւորութիւն, որ ոչ միայն ծիծաղելի՝ այլև փտանդաւոր են յոյժ քրիստոնէական սուրբ Արքայիս: Թէ կամք իմանալ, ո՞վ ընթերցողք, թէ ինչ մտաւորութիւնը կարեն ծնանիլ, լսեցէք:

Եթէ միւսն ի քրիստոնէից իրեն ճշմարիտ վարդապետութիւն ընդունի զայդ մտաւոր կարծիքը, հարկաւ պիտի հետեւցուցանէ:

Վանդի մարդկային ազդն չէ սկսեալ ի միայն միայն նախահօրէն Արքայիս, ըստ որում նորա սերունդը՝ միայն այս երկրապետի վերայ սփոնջան, և կարող չեն նոքա թուել զնալ մտաւորական և աստղերի մէջ մտանել, և այն տեղերում բնակութիւն հաստատել, աճիլ և բազմանալ:

Երկրորդ թէ սուս են ուրեմն Աստուածաշունչ Վրոյց բանքն, որք յայտնում են թէ ի միայն աղանդ

արար Աստուած զմարդկային ազդը, կամ թէ՛ Արքայի միայն է Աստուածաշունչ մարդ, իսկաւարդ, իմաստը երեսնուոր մարդկութեան, որ ստեղծաւ Աստուծո վեցերորդ օրումը, և գրութեան երկրաւոր դրամի մէջ:

Երրորդ թէ աստղերի և մտաւորականութիւն մէջ բնական մարդիկն, աղաւթ դրով ի սկզբնական մղաց հարկ է որ անմահ ևս լինին, որովհետեւ միայն մեր Արքայի համար պատմում է Աստուածաշունչ թէ պատմութեան պատմութեան եղև, և ի պատիւ յայնաւ նոյն՝ զմահաւոր զՄիքայիլ լսեց յարարէն, «Հոյ էիր և ի հոյ դարձցիս»:

Չորրորդ թէ այն լուսաւոր գիտելի ժողովուրդքն զեւ գուրի են յոր և իցէ օրինական դրեքից, գուցէ և ի կրօնից, որովհետեւ ոչ մի մարդոյ չէր կարել յայս աշխարհէս գեղ ի նոյն աշխարհները ճանապարհորդել, չըլլէ նոյն մէջ, և քարոզել կամ զՄիքայիլի Հնդկամաստները, կամ զՎրիստոսի Աւետարանը, և կամ զՄահմաթի Վերանը: Իսկ եթէ կարծուի թէ նոքա ևս քրիստոնէացի են, այն ժամանակ,

Հիւսնգութեան պիտի հետեւցուցանէ, թէ ուրեմն Վրիստոս ինքն իջեալու է նոյն մօտ ի համարած ման ժամանակին՝ զիւր վարդապետութիւնը քարոզելոյ համար, ինչպէս քարոզած էր երկրաբնակ ժողովուրդը: Եւ նման լինի այս՝ այն մտաւորութեան, զոր յառաջին դարումը յետ Վրիստոսի հնարեց Հիւսնգութեան աղանդաւորութեան քարոզելով, թէ Վրիստոս յերկրիս վերանալոյ ժամանակին՝ արեգակն կամ լուսնի գնտի մէջ մասնելով երկրացւոյ միւս

